

ת"פ 23636/06/18 - מדינת ישראל נגד אסאמה אבו שארב- בעצמו

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 23636-06-18 מדינת ישראל נ' אבו שארב

בפני	כבוד השופט טל לחיאני שהם
בעניין:	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עו"ד ליטל נאווי ועו"ד ילנה אליס
	נגד
	אסאמה אבו שארב- בעצמו
הנאשם	באמצעות ב"כ עו"ד אלעטאונה

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בביצוע עבירת ניסיון לתקיפת עובד ציבור, עבירה לפי סעיפים 382א(א) ו-25 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירת הפרעה לעובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288א(1) לחוק, עבירת העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק, ועבירת התנהגות פרועה במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 216א(1) לחוק.

2. מעובדת כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 13/12/17, בשעה 17:50 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם מכיוון השטחים לעמדת הבדיקה במעבר תרקומיא. משסרב להיבדק, נקרא הקב"ט של חברת השמירה אשר נותנת את שירותי הביטחון במעבר, איגור רדיונוב (להלן: "המתלונן"), למקום. בתשובה לשאלתו של הקב"ט מה הבעיה, השיב הנאשם כי לא מוכן להיבדק מאחר וכבר עבר בדיקה באותו היום, ובהמשך, יצא מרכבו והחל לצעוק: "חבל שהיטלר לא לקח אתכם", תוך שעשה בידו תנועת מועל יד של "היל היטלר". בהמשך למתואר נכנס הנאשם לרכבו והמתלונן אמר לו כי מדובר בבדיקה קצרה, ומשהסתובב המתלונן והתחיל ללכת לכיוון העמדה שלו - ירק לעברו הנאשם אולם לא פגע בו.

תסקיר שירות המבחן

3. כעולה מתסקיר שירות המבחן מיום 05/06/19, הנאשם בן 31, נשוי ואב לתינוק, תושב חורה, עובד כנהג הסעות. מזה כשנה.

הנאשם הודה בביצוע העבירות המיוחסות לו, טען כי חש תסכול וכעס כלפי צוות האבטחה מאחר וכבר נבדק באותו היום, וכן כי היה עייף ורעב, ומשכך הגיב בצורה לא שקולה כלפי המתלונן. כמו כן, טען כי מגיל צעיר מתקשה לשלוט בהתנהגותו ומגיב באלימות מילולית.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מעוניין לנהל אורח חיים נורמטיבי, אך גם מנטייה לאימפולסיביות ולהתפרצויות אלימות, בעיקר מבחינה מילולית, בהם חש השפלה, גזענות או פגיעה בכבודו.

לאור האמור התרשם שירות המבחן כי השתלבות בהליך טיפולי תפחית את הסיכון לבצע עבירות נוספות. הנאשם הביע מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי בתחום השליטה בכעסים.

4. מתסקיר אשר הוגש ביום 18/09/19 עולה כי בבדיקה שנערכה לנאשם עלה כי התנהגותו של הנאשם נובעת ממרכיבים אישיותיים. כמו כן, דווח כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית בתחום האלימות ביום 03/09/19 ועד לאותו יום התייצב ל-2 הפגישות אשר התקיימו ונמצא בשלבי התאקלמות בקבוצה.

לאור המפורט המליץ שירות המבחן על הטלת צו מבחן למשך שנה, וכן על הארכת המאסר המותנה, הטלת של"צ למשך 100 שעות, והטלת פיצוי. כמו כן, הומלץ להתחשב במצבו הכלכלי בעת הטלת רכיבים כלכליים בענישה.

הסדר הטיעון

5. ביום 20/12/18 עתרו הצדדים במשותף להטלת מאסר שיכול וירוצה בדרך של עבודות שירות, לצד פיצוי, קנס, 0מאסר מותנה והתחייבות.

עם זאת, ביום 03/02/19 טענו הצדדים כי לאחר הידברות נוספת ביניהם, מסכימים כי הנאשם ישלח לשירות המבחן, וכל צד יטען בהתאם לשיקול דעתו. במועד זה הבהירה ב"כ המאשימה כי עמדתה היא להפעלת המאסר המותנה אשר הוטל על הנאשם במסגרת תיקו הקודם.

טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה למאסר בפועל למשך מספר חודשים. בטיעוניה הפנתה לחומרת מעשי העבירה ולפגיעה בערכים המוגנים.

בתוככי המתחם עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות.

בטיעוניה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם, אשר כולל הרשעה בגין עבירת איומים, אף היא כנגד קב"ט.

ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה כתמיכה לעתירתה.

7. ב"כ הנאשם עתר לאמץ המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם מאסר מותנה, של"צ למשך 100 שעות וצו מבחן.

ב"כ הנאשם הפנה להליך הטיפול בו השתלב הנאשם, לכך שלא נפתחו כנגדו תיקים חדשים במשך השנתיים שחלפו מאז ביצוע העבירה, וטען כי כיום הנאשם מבין את משמעות אמירתו הבוטה - וזאת בשונה מבעבר.

כמו כן, הפנה ב"כ הנאשם למצבו המשפחתי של הנאשם, וטען כי עבודות שירות עלולות להסיח את דעתו מהליך השיקום. עוד טען כי במועד האירוע חש הנאשם שמתנכלים לו מאחר ועבר בדיקה באותו היום - ולכן התנהג בצורה זו.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה איננה רלוונטית מאחר ועוסקת באירועים החמורים משמעותית ממקרה זה.

8. הנאשם טען במועד הטיעונים לעונש כי עובר במחסום כ-6 פעמים מדי יום וכי נמצא ביחסים טובים עם העובדים במקום, וכי אמר את אותם דברים מתוך כעס מאחר ורצה לעצבן את אותו קב"ט באופן אישי בשל התעקשותו בעניין הבדיקה. הנאשם טען כי לא הבין את משמעות אמירתו עד שזו הוסברה לו על ידי בא כוחו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם:

9. **תיקון 113 לחוק העונשין** קובע מנגנון תלת-שלבי להליך גזירת העונש: בשלב הראשון יקבע מתחם העונש ההולם בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה, בשלב השני תבחן התקיימותם של שיקולים חריגים המצדיקים סטייה מן המתחם שנקבע - פוטנציאל שיקום מיוחד או הגנה על שלום הציבור, ובשלב השלישי יגזר העונש הראוי בתוככי המתחם שנקבע, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה.

10. כתב האישום המתוקן במקרה זה מתאר **אירוע אחד** ומכאן שיש לקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

11. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם ל**עקרון ההלימה**. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי אשר נפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הזכות לשלמות הגוף, לשלווה, לשקט נפשי ולביטחון אישי, כמו גם השמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק ואפשרות חופש הפעולה לעובדי הציבור.

13. בחינת **מידת הפגיעה בערך החברתי המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הייתה ברף הנמוך - בינוני של המתחם, וזאת בשים לב לחומרת האמירה של הנאשם ולמיקום הנפיץ של התרחשות האירוע, אל מול העובדה שלא נגרמה בסופו של יום פגיעה במתלונן וכי מדובר באירוע נקודתי.

14. לענין חומרת הפגיעה בעובד ציבור, יפים הדברים שנאמרו ברע"פ 5579/10 קריה נ' מדינת ישראל (2.8.10): "יש להוקיע בחומרה רבה מעשים בהם אדם לוקח את החוק לידי, לשם פגיעה והעלבה בעובדי ציבור במהלך מילוי תפקידם. מעשים אלו מערערים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטית בה אנו חיים. ... הציבור נותן את מבטחו בעובדי הציבור ונציגי החוק, "וטובת הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מורא וללא פחד ... מתוקפנים ומאיימים. לכן הכרח להטיל ענישה של ממש, גם למען ישמעו וייראו". בתקופה המתאפיינת בגלי אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי ציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי ראויה בכבודם ובמעמדם. על כן בתי המשפט מחויבים להכביד את ידם ולתת עונשים מרתיעים".

ברע"פ 4565/13 חאלד נגד מדינת ישראל נגד פלוני (04/11/13) אף צוין: "...לאלימות המכוונת נגד עובדי ציבור נודעת חומרה מיוחדת, מאחר והן פוגעות פגיעה אנושה גם בערך החברתי הנובע לתפקוד התקין של השירות הציבורי... עובדי הציבור "חשופים בצריח" כמי שלא אחת נמצאים בחזית ההתמודדות עם שירות לציבור שיודעים אף הם קשיים...".

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים החל מעונש מאסר על תנאי ועד מאסר בפועל, כמפורט להלן:

א. ברע"פ 7641/14 אלטורי נגד מדינת ישראל (30/11/14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, והוטלו עליה, בין היתר, 30 ימי מאסר בפועל.

ב. ברע"פ 4592/14 סרגייב רוטמן נגד מדינת ישראל (25/08/14), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשמת, אשר הורשעה בהתאם להודאתה בביצוע עבירות תקיפת שוטר והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, והוטלו עליה, בין היתר, 4 חודשי מאסר מותנה, חרף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעה.

ג. ברע"פ 8748/10 נמירי נגד מדינת ישראל (07/12/10), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם, אשר הורשע בהתאם להודאתו בביצוע עבירות תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים, והוטלו עליו, בין היתר, 5 חודשי מאסר בפועל, חרף המלצת שירות המבחן להטיל עליו של"צ. בית המשפט העליון קבע כי לא נפל פגם בהחלטה וקבע כי לא ניתן לומר שהטלת מאסר בפועל בגין העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין חורגת מגדרי הראוי והמקובל.

ד. בת"פ (רח') 17049-06-15 מדינת ישראל נגד טגניה (18/03/18), הורשעה נאשמת בביצוע עבירות תקיפת שוטר והעלבת עובד ציבור. בית המשפט קבע מתחם הנע בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר שיוכל וירוצו בעבודות שירות, ובין היתר הטיל עליה 4 חודשי מאסר מותנה, וזאת חרף המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתה.

ה. בת"פ (ת"א) 54731-08-16 מדינת ישראל נגד מלי (21/01/18), הורשעה נאשמת בביצוע עבירת תקיפת שוטר, ובין היתר הטיל עליה בית המשפט 5 חודשי מאסר מותנה.

ו. בת"פ (ב"ש) 8185/02 מדינת ישראל נגד אלעסם ואח' (10/10/05), הורשעו נאשמים בביצוע עבירת תקיפת שוטרים, ובית המשפט הטיל על כל אחד מהם 3 חודשי מאסר מותנה.

16. אין ללמוד מהפסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה למקרה המונח לפניי, וזאת מאחר ורע"פ 96/16 טמורטי נגד מדינת ישראל (06/01/16) עוסק בעבירת איומים, ולא בעבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, וכן מאחר וע"פ (חיפה) 18735-11-09 בוקעאי נגד מדינת ישראל (07/01/10) עוסק בעבירות חמורות יותר ובנסיבות חמורות יותר באופן משמעותי, הן בשל השימוש בסכין והן בשל התקיפה בפועל, מאשר במקרה המונח לפניי.

17. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק) יש לתת את הדעת לכך שלא קדם תכנון לביצוע העבירות, שהנאשם הוא המבצע היחיד, לרקע שהוביל לביצוע העבירות - כפי שנטען על ידי הנאשם ובא כוחו, וכן לכך שלא נגרם נזק הנראה לעין כתוצאה ממעשי העבירות אשר ביצע הנאשם.

18. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), מצאתי כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן הוא ממאסר על תנאי ועד ל-5 חודשי מאסר בפועל.

19. הגם שהוסכם שהמאסר המותנה לא תקף במקרה דנן, הרי שגם לא קיימת הצדקה לחריגה מהמתחם.

שירות המבחן התרשם כי תגובות אימפולסיביות הן חלק מקשיי הנאשם. לא התעלמתי מהתרשמות שירות המבחן לפיה מדובר באדם שעושה מאמץ לקיים אורח חיי נורמטיבי הכולל חיי משפחה ועבודה. יחד עם זאת, שילוב הנאשם בשני מפגשים טיפוליים, אינם מעידים דבר וחצי דבר על שינוי מהותי והפחתה ניכרת בסיכון להישנות עבירות שיש בה כדי להצדיק חריגה מהמתחם.

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם - מהתסקיר אשר הוגש עולה כי הנאשם הוא אב טרי וברי כי הטלת מאסר, אף אם בדרך של עבודות שירות, תפגע במשפחתו של הנאשם. עם זאת, אשתו של הנאשם נוטלת אף היא חלק בפרנסת המשפחה.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב - הנאשם הודה בביצוע העבירות ולקח אחריות על מעשיו, ואף השתלב לאחרונה בטיפול קבוצתי, כמפורט בתסקיר שירו המבחן, אולם שירות המבחן התחבט בשאלה האם הליך טיפול בעניינו של נאשם זה יש בו כדי לשנות באופן משמעותי מצבו.

ג. עבר פלילי - לנאשם קיימת הרשעה קודמת בגין עבירת איומים אשר בגינה הוטלו עליו 4 חודשי מאסר מותנה.

כמו כן, במקרה זה יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת היחיד, וזאת כאמור לאור עברו הפלילי של הנאשם בעבירה בעלת נסיבות דומות.

21. באיזון בין השיקולים השונים, כמפורט לעיל, בשים לב באופן ספציפי לעובדה כי הליך פלילי קודם לא הרתיע הנאשם מלשוב ולבצע עבירות דומות אך מנגד אף להליך הטיפול בו השתלב, שוכנעתי כי יש לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני - נמוך של המתחם.

בשים לב להמלצת שירות המבחן ולאור הטלת המאסר מצאתי כי ניתן להסתפק בחתימה על התחייבות ולהימנע מהטלת קנס במקרה זה.

22. אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 30 ימי מאסר בפועל אשר ירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב במשרדי הממונה בבאר שבע ביום 23/09/20 בשעה 08:00.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל התנאים שאם לא כן תרוצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריח.

2. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור שוב עבירה לפי סעיף 288 ו/או 382 ו/או 192 לחוק העונשין.

3. התחייבות על סך 1500 ש"ח להימנע במשך שלוש שנים מביצוע עבירה לפי סעיף 288 ו/או 382 ו/או 192 לחוק העונשין.

4. מעמידה את הנאשם בהסכמתו, תחת צו מבחן למשך שנה מהיום. מובהר לנאשם רצונו לשתף פעולה עם שירות המבחן וכן סמכותו של בימ"ש להפקיע את הצו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ט סיוון תש"פ, 11 יוני 2020.